

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

«Δεν περίμενα ότι θα είχαμε θύμα συμπατριώτη μας»

ΜΟΥΔΙΑΣΜΕΝΟΙ παρακολούθησαν οι Έλληνες του Μονάχου τις εξελίξεις στην υπόθεση της στυγεράς δολοφονίας του **Θόδωρου Βουλγαρίδη** μέσα στο κλειδαράδικο του στο Μόναχο. Στο άκουσμα της είδησης ότι πίσω από την εν ψυχρώ εκτέλεση βρίσκεται νεο-ναζιστική οργάνωση, υπέστησαν το ίδιο σοκ που είχαν νιώσει το 2005 όταν έμαθαν για το έγκλημα. Οπως δηλώνουν στον «ΤτΚ», όλα

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ
akalafatis@e-typus.com

τα χρόνια που μεσολάβησαν νόμιζαν ότι η δολοφονία σχετίζεται με «ξεκαθάρισμα λογαριασμών», καθώς οι Έλληνες ποτέ δεν είχαν απειληθεί από ακροδεξιές οργανώσεις.

«Ποτέ δεν νιώσαμε φόβο από νεοναζί. Ζούμε σε ένα ασφαλές περιβάλλον. Συνήθως αυτοί στρέφο-

νται κατά των Τούρκων, οι οποίοι πράγματι έχουν πρόβλημα. Τους συμπαρεστεκόμαστε όσο μπορούμε. Σοκαριστήκαμε όταν μάθαμε ότι πίσω από τη δολοφονία του Βουλγαρίδη βρίσκεται ομάδα ρατσιστών. Πιστεύω όμως ότι πρόκειται για μεμονωμένο περιστατικό», επισημαίνει στον «ΤτΚ» ο δικηγόρος και κάτοικος Μονάχου, **Σταύρος Κωνσταντινίδης**.

Χωρίς φόβο δηλώνει ότι κυκλοφορεί στους δρόμους του Μονάχου και ο πατέρας **Απόστολος**, ο αγαπητός ιερέας των Ελλήνων του δυτικού Μονάχου. «Κυκλοφορώ με τα ράσα. Χρησιμοποιώ καθημερινά τα μέσα μαζικής μεταφοράς και νομίζω ότι ο κόσμος βλέπει τους χριστιανούς ιερείς με συμπάθεια. Δεν περίμενα ποτέ ότι θα είχαμε θύμα Έλληνα. Δυστυχώς, οι συμπολίτες μας από την Τουρκία αντιμετωπίζονται με μεγαλύτερο ρατσισμό», λέει.

Ο Σταύρος Κωνσταντινίδης που ζει στο Μόναχο επιζητεί πως πρόκειται για μεμονωμένο περιστατικό.

Με τα λόγια του κληρικού συμφωνεί ο **Δημήτρης Καράογλου**, ο οποίος ζει επί δύο δεκαετίες με την οικογένειά του στο Μόναχο, τονίζοντας όμως ότι οι ακροδεξιές ομάδες φροντίζουν να κάνουν αισθητή την παρουσία τους στην πόλη. «Οι Έλληνες μπορεί να μη γίνονται αποδέκτες ρατσιστικών συμπεριφορών, αλλά οι νεοναζί φροντίζουν να μας υπενθυμίζουν ότι δεν μπορούμε να τους αγνοήσουμε. Διοργανώνουν συνέχεια ρατσιστικές διαδηλώσεις, χωρίς ευτυχώς να είναι μαζικές. Συνήθως μαζεύουν 100-200 άτομα».

Τρία από τα μέλη της ακροδεξιής οργάνωσης.

«Είδα τον Θόδωρο με παραμορφωμένο πρόσωπο»

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ της 15ης Ιουνίου 2005, ο Θόδωρος Βουλγαρίδης έβαζε τις τελευταίες «πινελιές» στο μικρό κλειδαράδικο που θα άνοιγε στην οδό Trappentreu στο Μόναχο. Είχε προπληρώσει δύο ενοίκια και έκανε όνειρα ότι με το μικροσκοπικό μαγαζάκι του θα μπορούσε να προσφέρει τα πάντα στη Γερμανίδα σύζυγο και τις δύο κόρες του. Οι σκέψεις του, ωστόσο, διακόπηκαν προτού ακόμα νυχτώσει. Κρανοφόροι εισέβαλαν στο κλειδαράδικο και τον έριξαν νεκρό πυροβολώντας τον στο πρόσωπο. Δεν αφαίρεσαν τίποτα και εξαφανίστηκαν. Η γειτονιά «πάγωσε», ενώ το νέο γρήγορα έφτασε στην οικογένειά του, καθώς το

σπίτι τους βρίσκεται λίγα μέτρα μακριά.

Ο πρώτος άνθρωπος που κλήθηκε στον τόπο του εγκλήματος ήταν ο πατέρας Απόστολος. «Ήταν οι πιο δύσκολες στιγμές της ζωής μου. Είδα τον Θόδωρο γεμάτο αίματα και με παραμορφωμένο πρόσωπο. Συγκεκριμένα και άρχισα να τον διαβάζω. Οι αστυνομικοί της εγκληματολογικής υπηρεσίας μόλις με άκουσαν σταμάτησαν, ότι έκαναν και παρακολουθούσαν με σεβασμό», λέει στον «ΤτΚ» ο ιερέας. Και συνεχίζει: «Τις πρώτες ώρες δεν επέτρεπαν σε συγγενείς να δουν το πτώμα λόγω της παραμόρφωσης που είχε υποστεί το κεφάλι. Δεν ήξερα πώς να παρηγορήσω τη

σύζυγο και τα δύο παιδιά».

Ο Θ. Βουλγαρίδης είχε εγκατασταθεί με την οικογένειά του στη Γερμανία σε ηλικία 6 ετών και είχε καταγωγή από την Τριανταφυλλιά Σερρών. Μετά την αποκάλυψη ότι πίσω από τη δολοφονία του βρίσκεται νεο-ναζιστική οργάνωση, ο δήμαρχος Μονάχου παρέστη στο κήρυγμα της Κυριακής στην εκκλησία των Αγίων Πάντων και ζήτησε «συγγνώμη» από τους Έλληνες ομογενείς. «Οι γερμανικές αστυνομικές υπηρεσίες έπρεπε να συνεργαστούν καλύτερα και να συλλάβουν τους δράστες νωρίτερα», τόνισε.

Πληροφορίες από τις γερμανικές αρχές

αναφέρουν ότι το πιο πιθανό ενδεχόμενο είναι οι εκτελεστές να νόμιζαν ότι ο άτυχος Βουλγαρίδης είναι Τούρκος λόγω και του σκουρόχρωμου δέρματός του. Αλλωστε, όπως επισημαίνουν οι ίδιες πηγές, τα υπόλοιπα θύματα της ακροδεξιής οργάνωσης ήταν 9 Τούρκοι μετανάστες.

Ο πατέρας Απόστολος (επάνω) ήταν ο πρώτος άνθρωπος που κλήθηκε στο μικρό κλειδαράδικο της οδού Trappentreu στο Μόναχο, όπου δολοφονήθηκε ο Θόδωρος Βουλγαρίδης (αριστερά).

Τουλάχιστον μία επίθεση ρατσιστικής βίας την εβδομάδα

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ έχει ιστορικό πολιτικής βίας. Στη δεκαετία του 1970 η δράση της RAF είχε σπείρει τον πανικό στη Δυτική Γερμανία. Σε αντίθεση με τη βία της RAF, που ήταν μια αριστερή οργάνωση, οι νεο-ναζιστικές ομάδες δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη των χτυπημάτων τους. Δεν καλύπτουν τις πράξεις τους με κάποιον ιδεολογικό μανδύα και λειτουργώντας περίπου ως συμμορίες μπορεί να εξαιρέσουν περιοχές στις οποίες το επίσημο κράτος έχει απολέσει τη δύναμη επιβολής του νόμου και οι ίδιες οι ομάδες λειτουργούν περίπου ως μαφία.

Υπάρχουν περιοχές στη Γερμανία, κυρίως στην πρώην Ανατολική, που οι αλλοδαποί αποφεύγουν, ενώ αμερικανικοί ταξιδιωτικοί οδηγοί εφιστούν την προσοχή στους Αφροαμερικανούς να αποφεύγουν τις επισκέψεις τους εκεί. Σύμφωνα με στοιχεία, στη Γερμανία γίνεται τουλάχιστον μία επί-

θεση νεο-ναζιστών ανά εβδομάδα. Επίσημα το κράτος υποστηρίζει ότι από το 1990 ο αριθμός των νεκρών ως αποτέλεσμα ρατσιστικής βίας είναι 46.

Όμως, η πραγματική έκταση του προβλήματος φαίνεται αν στις ρατσιστικές επιθέσεις που καταλήγουν σε θάνατο πολίτη προστεθούν και οι υπόλοιπες ενέργειες, που στη χειρότερη περίπτωση έχουν αποτέλεσμα σοβαρούς τραυματισμούς. Σύμφωνα με το «Der Spiegel», ένας από τους λόγους που οι Γερμανοί αδυνατούν να δουν την πραγματικότητα οφείλεται στο δικαστικό σύστημα της Γερμανίας. Αρκετοί δικαστές διστάζουν ακόμη να χαρακτηρίσουν τα κίνητρα τέτοιων επιθέσεων ως πολιτικά, και αυτό λόγω του νόμου που ζητεί πολύ εμπειριστικότερη επιχειρηματολογία για τέτοιου είδους κίνητρα. Αν κάποιος καταδικαστεί με βάση τέτοια επιχειρήματα, είναι πιθανό να κάνει έφεση, κάτι που οι δικα-

στές θέλουν να αποφύγουν.

Επιπλέον, σε κάποιες περιοχές της Γερμανίας, πολιτικοί και αστυνομία κάνουν από κοινού προσπάθειες να αποκρύψουν την έκταση της ρατσιστικής βίας. Το 2007, στο κρατίδιο της Σαξονίας-Ανχαλντ ξέσπασε σκάνδαλο όταν

αποκαλύφθηκε ότι μεθοδευμένα η αστυνομία είχε χαρακτηρίσει λιγότερα από όσα πραγματικά είχαν συμβεί εγκλήματα ως αποτέλεσμα δράσης ακροδεξιών. Τρεις αστυνομικοί, αρμόδιοι για τα εγκλήματα από ακροδεξιές ομάδες, κατέθεσαν ότι ανώτεροι αξιωματικοί τους είχαν υποδείξει ότι «δεν χρειάζεται να καταγράφουν όλα τα περιστατικά» επειδή ο μεγάλος αριθμός τους αμαύρωνε την εικόνα του κρατιδίου.

25.000 εξτρεμιστές

Υπήρξε και μαρτυρία από το γραφείο έρευνας επί εγκλημάτων, σύμφωνα με την οποία ο υπουργός Εσωτερικών του κρατιδίου είχε δώσει εντολή «να τροποποιηθεί ο αριθμός των κρουσμάτων». Ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε ότι τουλάχιστον 135 υποθέσεις ακροδεξιής βίας δεν καταγράφηκαν ως τέτοιες. Το 2010 οι Αρχές υπολόγισαν ότι στη χώρα δρουν περίπου 25.000 ακροδεξιοί

εξτρεμιστές και οι 9.500 από αυτούς χαρακτηρίστηκαν επιρρεπείς σε πράξεις βίας.

Το υπουργείο Δικαιοσύνης της Γερμανίας μελετά την ανασυγκρότηση της Υπηρεσίας για την Προστασία του Συντάγματος και τη συγχώνευση των 16 παραρτημάτων σε 3-4. Το υπουργείο Εσωτερικών σχεδιάζει τη δημιουργία ενός κοινού κέντρου για την αντιμετώπιση του ακροδεξιού εξτρεμισμού και όλα τα πολιτικά κόμματα συζητούν την απαγόρευση δράσης του NPD. Στην προηγούμενη απόπειρα απαγόρευσης του NPD, αρμόδια επιτροπή είχε καταθέσει πόρισμα 100 σελίδων με επιχειρήματα για τις σχέσεις του κόμματος με υπόθαλη εγκληματιών. Η προσπάθεια όμως δεν προχώρησε, επειδή αποδείχθηκε ότι τουλάχιστον 100 μέλη του κόμματος είχαν διεισδύσει σε νεο-ναζιστικές ομάδες και λειτουργούσαν ως πληροφοριοδότες των κρατικών αρχών ασφαλείας.